

מתחילה כשהנער, תלמיד הכיתות הראשונות של בית הספר העממי, מחפש תעסוקה לשעור תיו הפנויות. אם הוא גר בחדר קטן עם תריי סר בניי-משפחה, אין הוא יכול לעמוד בפני הלחץ לצאת לרחוב, לרוחה המדומה. שם הוא מוצא עולם שלם, מאורגן תאים תאים, אליו הוא צריך להסתגל, בהתאם לגילו.

תחילה השעשועים תמימים ופשוטים: כי-דורגל, גילים, שוטרים-וגנבים. אחר-כך מתרחקים הנערים מן הבית, מגלים את השכונה ואת העולם הגדול של השווקים ומרכז העיר. הקולנוע מושך, הקיוסקים והחנויות מגרים את תאבונם. הם מתחילים לחשוב על השגת כסף.

דמייכיס שהם מקבלים מהוריהם — אם הם מקבלים בכלל — אינם מספיקים לצרכיו של נער המגלה את העולם. הם מתמלאים קנאה בראותם ילדים אחרים, הנוכחים בכל אלה על-ידי משיכה בשרוולה של אמא. הם מחליטות להרוויח כסף בכוח עצמם. דובר הפשוט ביותר הוא לעמוד בשוק, להכית יד שתגיע מכונית-משא עמוסה ולעזור, תמורת כמה פרוטות, בפריקתה. פעמים עוברת אשה עמוסה סלים כבדים — היא בדרך כלל מוכ-נה לשלם שילינג לנער העוזר לשאת את ה-משא.

גניבות לפי הזמנה

מן הסבלות הפשוטה עובר הנער לעבודה מקצועית יותר: איסוף מתכת ככל הסוגים. הוא מסתובב בין חורבות, מחטט בערימות הפסולת, לפעמים שוכב כלי-עזוב, מבלי שבעל הבית ישים לכך לב. ישנן חנויות המ-שלמות כסף טוב עבור השלל המגוון.

משם לגניבות קטנות רק פסיעה אחת. תחיל-לה, זהו רק מעשה התרברבות: צינור הש-קאה מחצר, גלגל רורבי ממכונית החונה ב-רחוב בלילה. הבעשה מלווה הרפתקה והרווח רציני למדי.

בשלב זה בא הנער במגע עם העולם התח-תון הבוגר והמאורגן. האיש הקונה את החפ-צים הגלובים ממנו יודע היטב מה מקורם. כדאי לו לקנות אותם, כי המוכר הצעיר אינו מעז לעמוד על המקח: חמש לירות עבור צמיג משומש, עשרים לירות בעד זוג אופניים, כמה פרוטות בעד חולצה שבעלה השאיר או-

השכונה. — בסימטה צרה, בשטח הגדול של יפו, מסתודדים שלושה ילדים. משך שעות הסתובבו ברחובות העיר, אספו שיירי נחושת למכירה. עם הכסף אפשר לקנות בקיוסקים וחנויות דברים רבים, אפשר גם לבקר בקולנוע, שם מדאמס מישהו הורג מישהו אחר באקדחים.

עתה יצאו מבית-הסוהר — להיפך: אם ישנה בושה כלשהי, הריהי מפני שהשוטרים הצליחו לתפוס אותם. מעשיהם והעזתם מקרינים סבי-בם אור המסנוור את עיני הצעירים, מעטירים אותם בכתר הגבורה.

אולם לא רק אלה משפיעים לרעה על הנע-רים. קיים יחס ישיר בין הרמה המוסרית של היישוב כולו לבין תופעות עבריינות ב-קרב הנוער. השאיפה הכללית לחיי נוחיות, הבריחה מביאמץ ומאחריות, המגמה להתעשר במהירות ובכל התנאים, מצדיקים בעיני הנער כל מעשה בלתי-כשר. הוא אינו מבין מדוע לא ישתדל גם הוא ליהנות מן ההפקר.

התוצאה: מצב חמור ביותר, בו עילה עקומת העבריינות הצעירה מדי חודש בחור-

העבודות השחורות בבתי-הבוסת: שמירה, הזמנת אורחים, העברת ידיעות.

גבורי השכונה

העולם התחתון של הצעירים שונה במידה רבה מזה של המבוגרים: הוא מאורגן הר-בה יותר טוב, הטכניקה והביצוע עומדים על רמה גבוהה יותר, המרכזים שלו הם בני המקום, שגדלו וחונכו באותה האווירה בה הם חיים.

בדרך כלל אלה הם בחורים מבוגרים יו-תר — אסירים משוחררים, פושעים מועדים, עריקים מן הצבא. הם מכירים היטב את בני שכונתם, שמם ומעשיהם ידועים כמעט לכל תושב. אין הם מתביישים, למשל, על כי רק

תה על שפת הים, שעה שירד להתרחץ. אם הנער מראה כשרון-רכישה כלשהו, מן-מין הקונה סחורה מסויימת, אשר יש לה, או-תה שעה, דרישה בשוק. הצעיר הופך לפו-רץ, מוציא לפועל מיבצעים מתוכננים, בעלי-מטרה קבועה מראש.

בחור בעל אופי חזק וכשרונות טבעיים משתלט, בנקודה זו, על כמה חברים, מארגן כנופייה בעלת משמעת חמורה. הוא יכול גם לבחור בשיטת-יחיד, לבצע את הכל רק ב-כוח עצמו, מבלי לסמוך על אחרים.

בחורים פשוטים יותר, חסרי אופי, מסתפ-קים במילוי הוראות האחרים. הם המובילים את הסחורה ממקום הגניבה למקום המכ-ר, הם המסתבכים עם החוק שעה שאחרים נמלטים. הם גם מהווים חומר מצויין למילוי

כאן נופלת ההכרעה

המיבחן הראשון — במדור לטיפול בנוער בוחן אחד המחנכים, יהודה שטראוך, נער שנמסר לטיפולו. אולם מספרם של אלה, שאיש מן החוץ אינו מצליח להגיע אליהם, הוא עצום ודוכם אל הפשע סלולה וישרה. הם נסחפים במעגל הקסמים הסראני מבלי יכולת להחליץ ממנו.

הדמות האידילית — בעיני הנער הקטן, מהווה בעל הלבוש האמריקאי הסטגוני, דמות שבגבורה — ממש כמו אלה שרואים בקולנוע. לכשיגדל, יהיה גם הוא גיביר כזה, יעשה כל מה שירצה, איש לא יעיץ לומר לו דבר, הוא יתהלך בגאווה, ישלוט על חבריו שיצייתו לו.